

Autorství: **Martina Svatošová a Tomáš Havlín**

FOTO: TOMÁŠ HAVLÍN

PRO ZVÍŘATA V NOUZI

Jarmila Pávková pomáhá s organizací Psí život čtyřnohým přátelům lidí bez domova. Spolu s prodejkyní NP Martinou Svatošovou jsme se zajímali také o osud jednoho z nich.

Jak vás napadlo pomáhat lidem bez přístřeší?

Spojily se dvě věci, které mě v životě nejvíc zajímají, láska ke zvířatům a sociální oblast, tu jsem studovala a profesionálně jsem se zabývala pomocí lidem. Upřímně to ale vzniklo tak, že jsme chtěly pomáhat zvířatům v nouzi (*smích*). Nejdřív jsme chtěly pomáhat více nízkopříjmovým skupinám, ale jsme malá organizace, tři kamarádky, nejsou na to prostředky. Takže jsme se ptaly, kde je potřeba největší – a došly jsme k lidem bez domova nebo k lidem, co navíc užívají návykové látky. Těm pomáháme čím dál víc.

Který pes byl první?

První pes byla moje Aranka. Ale od malička jsme měli doma strašně zvířat. Zásoboval nás hlavně táta, nosil domů kočky, psy, papoušky... Pak se o ně starala máma. Aranku mám osm a půl roku, ale Psí život vznikl až před dvěma lety. Do té doby jsme každá pomáhala po vlastní ose.

Co dnes Psí život nabízí?

Nejvíce se zaměřujeme na veterinární péči. Zvířata zadarmo očkujeme, odčervujeme, zbavujeme vnějších parazitů a máme skvělou veterinářku, která nám dává úplně jiné ceny, klient za ní může po domluvě s námi zajít a má to levnější. Také zvířata zadarmo kastrujeme. Dostaly jsme na to dotaci od Prahy, je důležité, aby se zvířata dál nemnožila mezi sebou. Akorát to léčení bychom samy neutáhly, tam potřebujeme od majitelů pomoc.

Pokud je někdo v nouzi a něco se stane, pomáháte umístit zvířata do jiné rodiny?

Taky se stává, že majitel se není schopen o štěňata postarat, nebo si myslíme, že pro ně bude lepší, když se z toho prostředí dostanou, ale nevyhledáváme to. Nejsme útulek, jsme terénní služba, nechceme moc brát zvířata do péče, nemáme je kam dávat. Máme pár dobrovolníků, ty uplácním svými domácími marmeládami, ale to je jen na přechodnou dobu. Jinak spolupracujeme s útulkem Dogpoint, který štěňatům během pár dní najde

novou rodinu. Odebírat zvířata ale není náš cíl, vesměs máme dobré zkušenosti a stačí zprostředkovat potřebnou péči.

Jaké jsou dobré zkušenosti?

Panuje názor, že lidi bez domova se o zvířata špatně starají. Není to tak. Starají se stejně jako kdokoli jiný, dobře, nebo špatně, ale spíš máme zkušenost dobrou. Nikdy jsme se neseptkaly s tím, že by se psa chtěli zbavit. Je to kamarád, udělám pro něj první poslední... Má to pochopitelně své limity, pokud člověk žije na ulici, nemůže se dobře postarat ani o sebe, natož o psa. Obecně ale platí, že jak se člověk stará o zvíře, příliš nesouvisí s tím, kolik má peněz. Boháč mu může dopřát lepší léčbu, ale taky jsem už viděla, jak nechali umrznout dogu na schodech před barákem za několik milionů.

Na svém webu informujete o osudech pejska Brita...

Brit je zatím náš největší náš případ. S ochrnutými pejsky jsme dosud neměly zkušenost. Máme tedy video. Má vozeček, ale nožičky používá,

na rehabilitaci nám říkali, že nebude chtít chodit, ale on ty nožičky netahá, učí se jako dítě s chodítkem. Dozvěděly jsme se o něm, když byl v příšerném stavu.

Jak se dozvíte o takovém psíkově, když je na tom majitel hodně zle?

Paní nám napsala na facebook, že objevila pejska v Dukovanech, kde žil s pánem v jedné garáži. O Vánocích pejska srazilo auto, paní psala v květnu, po tu dobu se mu nedostalo žádné veterinární péče. Jela jsem zrovna na Slovensko, kam jezdíme pomáhat do chudinských osad, a vzala jsem to přes Dukovany. Kromě toho, že Brit nemohl chodit, byl taky olezlej, měl těžký zánět močového měchýře, všude kožní problémy, odřený až na kost, proleženiny... Na rozdíl od Bena, kterého jsme zachránily na Rohanském ostrově v Praze, mu nešlo o život, ale pána jsem prostě ukecala, aby mi ho dal. Nevím, jak se mi to povedlo, on ho měl rád, ale věděl, že mu nedokáže dát, co potřebuje. Bylo to smutné, tak jsme to vložili a já jela do Prahy s ochrnutým pejskem a nevěděla, co s ním budu dělat (*smích*).

Doktoři mu dávali šanci, že bude znovu chodit, ale Brit nechodí a myslím, že už ani nebude.

Jste ve spojení s jeho bývalým pánem?

Teď mi volal, že dostal důchod za několik let zpátky a že mi pošle na Brita nějaké peníze. Hrklo ve mně, že ho bude chtít zpátky, ale nechce. Už si pořídil jiného psa, prý vlka (*smích*).

Najdete Britovi rodinu?

To bude hrozně těžké. On je hrozně hodnej, úplně nekonfliktní, hraje si s pejsky, má rád i štěňata. Vozíček by nebyl problém, ale bohužel neovládá vyměšování. Každé tři hodiny potřebuje venčit, s tímhle hendikepem nevím...

O Češích se říká, že jsou národ pejskařů, je to pravda? Starají se lidé i o to, jak pečují o psy někdo druhý?

O zvířata je tady postaráno dobře. Lidé jsou všímaví. Často se nám ozvou, že někdo nechal psa na zahradě, odjel na čtrnáct dní a policie s tím nechce nic mít. My jim poradíme, ale málokdo se to pak vydá oznámit na úřad. ■■■